

ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ

ΕΠΙ ΤΗ 1600^η ΕΠΕΤΕΙΩ ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΥΓΚΛΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ Β' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ (381-1981)

γ π ο
ΗΛΙΑ Δ. ΜΟΥΤΣΟΥΛΑ
Καθηγητού Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν

'Από τῆς 24ης μέχρι καὶ τῆς 27ης Αὔγουστου συνεκλήθη ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑπὸ τοῦ «Πατριαρχικοῦ 'Ιδρύματος Πατερικῶν Μελετῶν» Θεολογικὸν Συμπόσιον, ἵνα ἔορτασθῇ ἡ 16η ἑκατονταετηρίς ἀπὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Τὸ Συνέδριον συνεκλήθη ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Δημητρίου, τὸν δόποιον ἔξεπτοσάπτησεν εἰς τὸ Συνέδριον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμων.

Τὴν 24ην Αὔγουστου ἐγκατεστάθησαν οἱ σύνεδροι εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Φιλίππειον» εἰς ἔξαρτον φυσικὸν περιβάλλον. Τὸ Συνέδριον ἔλαβε χώραν εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ 'Ιδρύματος, τὸ δόποιον στεγάζεται ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς Βλατάδων.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνέδριου ἥρχισαν τὴν Τρίτην 25ην Αὔγουστου διὰ πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸ καθολικὸν τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς Βλατάδων, εἰς τὴν δόποιαν ἔχοροστάτησεν ὁ Μητροπολίτης Ρόδου κ. Σπυρίδων. Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν ἐναρκτήριον συνεδρίαν ἀπηύθυνε χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς Συνέδρους ὁ πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πατριαρχικοῦ 'Ιδρύματος, μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμων, ἐν συνεχείᾳ δὲ ὁ Διευθυντὴς τοῦ 'Ιδρύματος καθηγητὴς κ. Παναγιώτης Χρήστου, εἰς σύντομον διμιλίαν ἀναφέρθη εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ Πατριαρχικοῦ 'Ιδρύματος Πατερικῶν Μελετῶν». Ἀκολούθως ἐγένετο ξενάγησις εἰς τοὺς χώρους τοῦ 'Ιδρύματος κατὰ τὴν δόποιαν οἱ Σύνεδροι ἐπεσκέφθησαν ὅχι μόνον τὰς βιβλιοθήκας τοῦ 'Ιδρύματος ἀλλὰ καὶ τὸ ἀρχεῖον τῶν μικρογραφιῶν τῶν χειρογράφων τοῦ 'Αγίου "Ορους. 'Η σπουδαιότητα αὕτη ἐργασία ἔχει σχεδὸν ὀλοκληρωθῆ, εἶναι δὲ δυνατὸν εὐκόλως νὰ ἀναπαραχθοῦν ἀντίγραφα τῶν διαφόρων καδίκων εἴτε εἰς μικροφίλμις εἴτε ἐπὶ χάρτου πρὸς χρῆσιν τῶν ἐρευνητῶν.

Κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίαν ἐν πρώτοις μὲν ὅμιλησεν ὁ καθηγητὴς καὶ ἀκαδημαϊκὸς κ. Κωνσταντῖνος Μπόνης μὲ θέμα «Τὰ προηγηθέντα τῆς συγκλήσεως τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ ἡ δρᾶσις τοῦ Γρηγορίου

τοῦ Θεολόγου ἐν Κωνσταντινουπόλει. 'Ακολούθως ὡμίλησεν ὁ γράφων μὲθ θέμα «Β' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος καὶ Γρηγόριος ὁ Νύσσης» καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ δίς 'Αλέκη Στουγιαννάκη μὲθ θέμα «Ἡ προσωπικότης τοῦ αὐτοκράτορος Θεοδοσίου Α'». 'Ηκολούθησε συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀνακοινώσεων. Τὸ αὐτὸ δέ γένετο καὶ διὰ τὰς ἐν συνεχείᾳ δοθείσας ἀνακοινώσεις. Οὕτως οἱ σύνεδροι εἶχον τὴν δυνατότητα νὰ ἔκφέρουν τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπόψεις, ἐφ' ὅλων τῶν προβληθέντων θεμάτων.

Τὴν ἰδίαν πρώτην ἡμέραν τοῦ συνεδρίου ἤκοούσθησαν καὶ αἱ διμιλίαι τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Μ.Ε. δρ. κ. Ἀθανασίου Θεοχάρη ὡς καὶ τοῦ μοναχοῦ π. Μαξίμου Λαυριώτου. Οὗτοι ἀντιστοίχως ἀνέπτυξαν τὰ θέματα. «Αἱ βιβλικαὶ προϋποθέσεις τῆς περὶ 'Αγίου Πνεύματος διδασκαλίας Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου» καὶ «Ἐκκλησιολογικὴ θεώρησις τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου». «Ἡ διμιλία τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου καθηγητοῦ Ἰω. Ρωμανίδου περὶ τῶν Ἐκκλησιολογικῶν προϋποθέσεων τοῦ περὶ 'Αγίας Τριάδος δόγματος», ἡ δόποια ἐπίσης διελαμβάνετο εἰς τὸ πρόγραμμα δὲν ἀνεγνώσθη θὰ συμπεριληφθῇ ὅμως εἰς τὸν ἔκδοθησόμενον τόμον.

Τὴν Τετάρτην 26ην Αὔγουστου ἐγένοντο αἱ ἀνακοινώσεις τοῦ καθηγητοῦ κ. Νικολάου Τωμαδάκη μὲθ θέμα «Ἡ ἐπίδρασις τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου εἰς τὴν 'Ορθόδοξον λειτουργικὴν ὑμνογραφίαν καὶ ἰδίᾳ τὸν Ρωμανὸν» καὶ τοῦ δρος Θεοχάρους Δετοράκη μὲθ θέμα: «Ἡ Β' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος στὸ ἔορτολόγιο καὶ τὴν ὑμνογραφία». 'Ηκολούθησαν αἱ διμιλίαι τοῦ καθηγητοῦ καὶ ἐφόρου τοῦ 'Ιδρυματος Πατριαρχικῶν Μελετῶν κ. Θεοδώρου Ζήση μὲθ θέμα «Ἡ συμμετοχὴ τῶν Δυτικῶν εἰς τὴν Β' Οἰκουμενικὴν Σύνοδον» καὶ τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου καὶ ἐπιμελητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεωργίου Μεταλληνοῦ περὶ τῆς «Ἐρμηνείας τοῦ Ζ' κανόνος τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ὑπὸ τῶν Κολλυβάδων καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου».

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὡμίλησεν ὁ ἱερομόναχος π. Ἀναστάσιος Παπαϊωάννου περὶ τῆς «Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ τῆς σχέσεως τῶν Ἐκκλησιῶν», ὁ καθηγητὴς κ. Εὐάγγελος Χρυσός, «περὶ τῶν κανόνων β' καὶ γ' τῆς Δευτέρας Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως» καὶ ὁ ὑφηγητὴς κ. Ἀθανάσιος Ἀγγελόπουλος μὲθ θέμα «Ἡ ἐκκλησία τοῦ 'Ιλλυρικοῦ καὶ ἡ Β' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος». «Ἡ διμιλία τοῦ μοναχοῦ π. Θεοκλήτου Διονυσίατη «περὶ τῶν ἱερῶν κανόνων τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου κατὰ τὸν ἄγιον Νικόδημον τὸν Ἀγιορείτην» δὲν ἀνεγνώσθη θὰ περιληφθῇ ὅμως εἰς τὰ πρακτικὰ τοῦ Συνεδρίου.

Αἱ ἀνακοινώσεις τῆς Πέμπτης 27ης Αὔγουστου, τελευταῖς ἡμέραις τοῦ Συνεδρίου ἀνεφέροντο εἰς τὴν εἰκονογραφίαν. 'Ωμίλησαν δὲ ὑφηγητὴς κ. Θωμᾶς Προβατάκης μὲθ θέμα «ἡ δι' ἀνθρωπίνης μορφῆς παράστασις τοῦ 'Αγίου Πνεύματος εἰς τὴν ὁρθόδοξην εἰκονογραφίαν», ἡ καὶ Αἰκατερίνη Καλαμαρ-

τζῆ-Κατσαροῦ «περὶ τῶν ἀπεικονίσεων τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου στὰ εἰκονογραφημένα βυζαντινὰ χειρόγραφα» καὶ ὁ κ. Ἰωάννης Ταβλάκης περὶ τῶν μεταβυζαντινῶν φορητῶν εἰκόνων ἀπὸ τὸ "Αγιον" Ὀρος μὲθ θέμα «Οἰκουμενικὰς συνόδους». Τὸν κύκλον τῶν διμιλιῶν ἔκλεισεν ἡ ἐμπεριστατωμένη διμιλία τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἰδρύματος καθηγητοῦ κ. Παναγιώτου Χρήστου μὲθ θέμα «Ο χαρακτὴρ τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου».

Ἐπηκολούθησεν ἐπίσημον γεῦμα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Μακεδονία Παλλὰς» κατὰ τὸ ὄποιον ἐγένοντο αἱ σχετικαὶ προσρήσεις καὶ μὲ τὸ ὄποιον ἔληξαν αἱ ἔργασίαι τοῦ Συνεδρίου. Ὡς ἥδη ὑπεδηλώθη αἱ διμιλίαι θὰ περιληφθοῦν εἰς εἰδικὸν τόμον, ὃ ὄποιος συντόμως θὰ ἴδῃ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος.

Τὸ Συνέδριον ἐστάθη εἰς ὑψηλὸν ἐπιστημονικὸν ἐπίπεδον καὶ αἱ ἀκολουθήσασαι τὰς εἰσηγήσεις συζητήσεις ἥσαν λίαν ἐνδιαφέρουσαι. Ὡς δρθῶς παρετηρήθη πρόκειται περὶ τοῦ πρώτου ἐπιστημονικοῦ Θεολογικοῦ Συνεδρίου, τὸ ὄποιον ἀποτελεῖτο ἀποκλειστικῶς ἀπὸ "Ελληνας. Πρέπει νὰ σημειώσωμεν δτὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Συνεδρίου ἐλειτούργησεν εἰς εἰδικὸν κτίσμα βιβλιοπωλεῖον μὲ τὰς πολλὰς καὶ καλὰς ἐκδόσεις τοῦ Ἰδρύματος, τὸ ὄποιον, ὡς ἐπληροφορήθημεν, ἔκτοτε ἔξακολουθεῖ νὰ λειτουργῇ.

Θὰ ἥτο παράλειψις ἐὰν δὲν ἔξήρετο ἡ ἀρίστη δργάνωσις τοῦ Συνεδρίου. Ἡ Μονὴ Βλατάδων ὑπὸ τὸν ἥγονύμενον αὐτῆς π. Θεοδώρητον Τσιριγώτην παρέσχεν δλα τὰ μέσα πρὸς τοῦτο. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ὁργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ καθηγητοῦ κ. Θεοδώρου Ζήση, ἐφόρου τοῦ Ἰδρύματος, τοῦ κ. Βασιλείου Κοντοβᾶ, Συνεργάτου τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἰδρύματος καὶ τῆς κ. Σταυρούλας Θεοδωρούδη, Γραμματέως τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἀξία συγχαρητηρίων.

Σημειωτέον δτὶ εἰς τὸ Συνέδριον συμμετέσχον καὶ οἱ μητροπολῖται Φιλίππων Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκόπιος, Καρπάθου καὶ Κάσου κ. Νεκτάριος καὶ Ἱερισσοῦ καὶ Ἀγίου Ὀρους κ. Νικόδημος. Ἐπίσης συμμετέσχον οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου I. Καλογήρου, Κ. Βαθούσκος, Θ. Θεοχαρίδης καὶ Λ. Μαυρίδης ὡς καὶ οἱ Ὑφηγηταὶ Β. Ψευτογάκης, Α. Γλαδίνας, Α. Παπαδόπουλος καὶ Π. Μπούμης.

"Ἄς εὐχηθῶμεν τὸ «Θεολογικόν» τοῦτο «Συμπόσιον» νὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀπαρχὴν καὶ δι' ἄλλας ἀναλόγους συναντήσεις. Ἡ συνένωσις τῶν θεολογικῶν δυνάμεων τῆς χώρας μας καὶ ἡ ἀπὸ κοινοῦ μελέτη θεμάτων ἀναφερομένων εἰς τὴν ἴστορίαν καὶ τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας μας θὰ ἀποβούν, ἀσφαλῶς ἐπ' ἀγαθῷ ὅχι μόνον τῆς Θεολογικῆς Ἐπιστήμης ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ (27 Μαρτίου 1981)

1. Τῇ 27η Μαρτίου ἡ.ἔ. ἐξεδήμησεν εἰς Κύριον ἀνήρ τῆς ἐπιστήμης τοῦ 'Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου ἀριστος θεραπευτής. Τὸ ἐπιστέγασμα τῶν ἐκκλησιαστικο-κανονικῶν του μελετῶν εἶναι τὸ πολύμοχθον, δσον καὶ ἀξιολογώτατον ἔργον του «Ἐκκλησιαστικὸν Δίκαιον. Μελέται-Ἀρθρα-Γνωμοδοτήσεις-Σχόλια ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς Νομολογίας. Ἀθῆναι 1980, σελ. 912. 'Ὑπῆρξε βοηθός καὶ συνεργάτης τοῦ ἀειμνήστου Καθηγητοῦ καὶ Ἀκαδημαϊκοῦ τοῦ 'Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου τῆς Θεολογικῆς καὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν Κωνσταντίνου Ράλλη, οὗτινος τὰ νάματα ἐνεκολπώθη διὰ νὰ ἀποβῇ ὁ τρηρόδος συνεχιστῆς τῶν ἐκκλησιαστικοκανονικῶν προβλημάτων, ἐπεκταθεὶς καὶ εἰς πεδία τοῦ βυζαντινοῦ καὶ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ. Πρωτότυποι μελέται 'Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου, ιστορικὰ δοκίμια περιγραφικὰ προσωπικοτήτων, ποικιλίᾳ ἀρθρων τῆς εἰδικότητός του καὶ μάλιστα Γνωμοδοτήσεις ἐπὶ ἐπικαίρων νομοκανονικῶν θεμάτων καὶ Σχόλια ἐπὶ ποικιλῶν θεμάτων ἐκκλησιαστικῆς Νομολογίας, καὶ τέλος λόγοι καὶ διμιλίαι ἐπικαιρότητος ἥσαν τὰ ἐπιτεύγματα τῆς ἐπιστημονικῆς του δραστηριότητος.

2. 'Αλλ' ὁ μεταστὰς δὲν διεκρίθη μόνον ὡς ὁ τρηρόδος ἐπιστήμων καὶ ἐρευνητής προβλημάτων τοῦ 'Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνθρωπος. Φιλόφρων, ἀνεπίδεικτος, καταδεκτικός, πρόθυμος εἰς πᾶσαν αἰτουμένην γνώμην ἐπὶ θεμάτων τῆς εἰδικότητός του καὶ ὑπὲρ πάντα πιστὸς εἰς ἀρχὰς χριστιανικὰς λάτρης τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἔνθερμος πατριώτης καὶ θαυμαστῆς τῶν ἀρχῶν καὶ παραδόσεων τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδοξίας, ὁ 'Ιωάννης Παναγόπουλος καταλείπει δύνομα, περιποιοῦν τιμὴν καὶ αἴγλην εἰς τοὺς οἰκείους του, δύνομα καλὸν εἰς τοὺς πολυπληθεῖς φίλους του καὶ μάλιστα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν, τὴν δποίαν καὶ ἡγάπησε καὶ ἐξυπηρέτησε παντοιοτρόπως.

3. Τὸ ἐπίσημον δργανον τῆς 'Ἐκκλησίας, ἡ 'Ἐκκλησία' καὶ ὁ Δ/τῆς τοῦ Δελτίου τούτου λυποῦνται μὲν διὰ τὴν ἀπώλειαν ἀνδρὸς πολυτίμου, εὔχονται δὲ δύπως δ δίκαιος κριτής καταξιώσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ προαπελθόντος νὰ συναγάλλεται ἐν μέσῳ δικαίων καὶ τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων, νὰ ἀναδείξῃ δὲ ἀξίους ἔργατας τοῦ πνεύματός του ἐν τῷ πεδίῳ τῶν διαφερόντων του καὶ κατ' ἔξοχὴν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ νέου νομικοῦ ἐπιστήμονος υἱοῦ του, 'Ὑφηγητοῦ νῦν ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν.

ΚΩΝ. Γ. ΜΠΟΝΗΣ

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ALEXANDER TURYN (1900-1981)

Στις 26 Αύγουστου 1981, πλήρης ήμερων, ἀπέθανε στὸ σπίτι του, στὴν Urbana τοῦ Illinois, δι μεγάλος ἐλληνιστὴς καὶ φιλέλλην, δόκτωρος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς αὐτῆς πόλεως, Alexander Turyn.

Ο καθηγητὴς Turyn γεννήθηκε στὴν Βαρσοβίᾳ τῆς Πολωνίας στὶς 26 Δεκεμβρίου τοῦ 1900. Στὸ Πανεπιστήμιο τῆς γενετείρας του ἀνεκηρύχθη διδάκτωρ τὸ 1923. Ἐσπούδασε ἐν συνεχείᾳ στὸ Βερολίνο καὶ γυρίζοντας στὴν πατρίδα του ἐδίδαξε ὡς ὑφηγητὴς μέχρι τὸ 1935 καὶ ἀκολούθως ὡς ἔκτακτος καθηγητὴς τῆς Κλασσικῆς Φιλολογίας ὡς τὸ 1939, πάντοτε στὸ ἕδιο Πανεπιστήμιο. Μετὰ τὸ 1939 εἰργάσθη ὡς ἐρευνητὴς στὴν Βατικανὴ Βιβλιοθήκη καὶ στὴν Ἑλληνικὴ πρωτεύουσα.

Τὸ 1941 μετακαλεῖται ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Michigan στὰ πλαίσια τῶν ὑποτροφιῶν τοῦ Ἰδρύματος Rockefeller καὶ ἀπὸ τὸ 1942 ὡς τὸ 1945 διδάσκει ὡς ἔκτακτος καθηγητὴς στὴν N. Υόρκη. Τὸ 1945 καλεῖται ὡς ἐπισκέπτης καθηγητὴς ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Illinois καὶ τὸ 1947 γίνεται τακτικὸς καθηγητὴς τῶν Κλασσικῶν Γραμμάτων στὸ αὐτὸ Πανεπιστήμιο. Στὴν θέση αὐτῆς ἔμεινε ὡς τὸ 1969, δόπτε ἀπεχώρησε λόγω ὄρίου ἡλικίας. Ο ἔκλιπων ἐπιστήμων παρεῖχε τὶς ὑπηρεσίες του καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησή του ὡς ἐπιστημονικὸς σύμβολος τοῦ Κέντρου Ἐρευνῶν καὶ Μεταπτυχιακῶν Σπουδῶν τοῦ ἕδιου Πανεπιστημίου.

Ἐτιμήθη μὲ τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Ταξιάρχου τοῦ Φοίνικος (1936), ἐξελέγη ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῆς Κρακοβίας (1946), τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1954), ἀνεκηρύχθη ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1965), ἥτο ἐπιστημονικὸς συνεργάτης καὶ ἑταῖρος πολλῶν ἑταίρειῶν καὶ Ἰδρυμάτων, δπως π.χ. τοῦ Dumbarton Oaks (1956-1962) κ.ἄ.

Ὑπῆρξε μελετητὴς καὶ ἔκδότης τοῦ Πινδάρου καὶ ἄλλων Ἑλλήνων λυρικῶν. Ἐρεύνησε πρῶτος αὐτὸς τὴν χειρόγραφο παράδοση τῶν Ἑλλήνων τραγικῶν καὶ ἔξηρε τὴν συμβολὴ τῶν βυζαντινῶν φιλολόγων τοῦ ΙΔ' αἰ. στὴν διάσωση τῶν κειμένων των.

Ἄξιόλογος ὑπῆρξε ἡ συμβολὴ τοῦ καθηγητοῦ Turyn στὸν τομέα τῆς Παλαιογραφίας. Μετὰ τὶς ἔκδόσεις τῶν Lake, σχετικὰ μὲ τὸν χρονολογημένους βυζαντινὸν κώδικες, οἱ ἔκδόσεις τοῦ Turyn θεωροῦνται μνημειώδεις. Μνημονεύομε: α') Codices Graeci Vaticani saeculis XIII et XIV scripti annorumque notis instructi, In civitate Vaticana 1964 καὶ β') Dated

Greek Manuscripts of the Thirteenth and Fourteenth Centuries in the Libraries of Italy, vol I-II, University of Illinois Press, Urbana / Chicago /London 1972.

‘Ο καθηγητής Turyn ήτο μεθοδικός ἐρευνητής, ἀριστος διδάσκαλος, ἐκλεκτὸς φίλος. Οι συνάδελφοι καὶ οἱ μαθηταί του σ’ ὅλο τὸν κόσμο τὸν ἐνεθυμοῦντο μὲ συμπάθεια καὶ ἀλληλογραφοῦσαν μαζί του. Τὸ 1974 δὲ ἐξέδωκαν τιμητικὸ τόμο οὐπό τὸν τίτλο: *Serta Turyniana*.

Οἱ “Ελληνες φίλοι του ἐθρήνησαν τὸν θάνατό του. Θὰ ἐνθυμοῦνται τὴν σεμνότητα τοῦ ἀνδρὸς καὶ θὰ διατηροῦν ζωντανὴ τὴν μνήμη του.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Δ. ΚΟΜΙΝΗΣ